

Ririro

Sto želja, zlatni magarac i batina u vreći

Bio jednom jedan krojač koji je imao tri sina. Nisu bili bogati. Jednog dana krojač je pomislio da je krajnje vreme da dečaci odu od kuće da nauče zanat. Tako ih je svu trojicu poslao od kuće.

Najstariji sin je bio šegrt za nameštaj. „Dečače, reče učitelj, „hvala ti na entuzijazmu za zanat. Sada možeš i sam da radiš“. Kao poklon za rastanak, dobio je mali drveni sto. Kada narediš: „Stolu, postavi se!“, sto će se prepuniti najukusnijom hranom. Sin je bio veoma srećan, sada njegov otac više nikada ne bi morao da brine o hrani.

Na putu kući, dečak je prošao pored gostionice. „Možeš da spavaš ovde“, reče krčmar, „ali nema hrane.“ „Ne muči se“, reče dečak. Spustio je sto i rekao: 'Stolu, postavi se!'. Na stolu su se pojavila najukusnija jela. Krčmar nije mogao da veruje svojim očima! Spustila se noć i dečak je otišao da spava. Sutradan je odneo sto ocu. Njegov otac je bio srećan što je izučio zanat. Ali čudesni sto je zaokupio njegovu pažnju. „Stolu, postavi se!“ reče sin. Ali... ništa se nije dogodilo! Sin nije razumeo šta se dešava.

Drugi sin je bio šegrt kod vodičara. Kada je njegovo šegrtovanje završeno, nagrađen je za svoj trud magarcem. Ali to nije bio bilo koji magarac. Magarac bi, čuvši: „Magare, protegni se!“, ispuštao zlatnike ispod repa. Dečak je seo na magarca da ide kući. Sada njegov otac više nije morao da radi.

Na putu kući prošao je pored iste gostionice u kojoj je spavao njegov brat. „Mogu li da spavam ovde?“, upitao je gostioničara. "Ako imaš novca, uvek!", odgovorio je gostioničar. Sin je prišao magarcu i povikao „Magare, protegni se!“ Uhvatio je novčiće u kesu. Krčmar, koji je to slučajno video, zaneme! Sutradan je sin nastavio na svom magarcu put oca. Kod kuće, nije mogao da veruje da magarac više ne daje novčiće. „Ja ne razumem šta se

dešava! očajno je povikao. Otac odmahnu glavom. „Dobro je da si barem naučio dobar zanat“, rekao je čovek, ne znajući baš šta bi rekao. Trećem sinu napisao je pismo o trpezi i magarcu.

Treći sin je bio šegrt za stolara. Pročitao je pismo svom učitelju. Ovaj je rekao: „Mislim da su ti braća opljačkana.“ Dao je trećem sinu torbu sa batinom. „Primi ovaj poklon od mene kao zahvalnost za sav svoj trud. Ako vikneš: "Batina u vreću!, palica će dobro prebiti onoga ko to zaslužuje.“

Na povratku kući, sin je prošao pored gostionice u kojoj su prenočila i njegova braća. Pitao je krčmara da li ima šta da jede. "Da, odgovori krčmar, možeš da jedeš koliko hoćeš, kad hoćeš". Sin je čuo kako gostioničar u kuhinji viče: „Stolu, postavi se!“? Za sekund je na stolu bio topao obrok. "To je divno", rekao je dečak, „Nikada nisam video da neko tako brzo sprema. Ali ovde imam još veće čudo." I pokazao je na torbu. Krčmar je pitao šta je to, ali sin je odbio da mu kaže. Te noći se gostioničar ušunjao u njegovu sobu, baš kako je sin očekivao. „Batina u vreću!“ povikao je sin, a gostioničar je dobio najveće batine do sada. „Vrati mi sto i magarca moje braće“, reče sin, „ili će batine trajati večno“.

I tako je sin stigao u očevu kuću sa čudesnim stolom i magarcem, a njegov otac više nije morao da radi. I sva četvorica su živeli srećno do kraja života.

